

Sygn. akt VI GC 145/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Bytomiu VI Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Szymon Rabsztyn
Protokolant:	st. sekr. sądowy Lucyna Grała

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2016 r. w Bytomiu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W.

przeciwko (...) sp. z o.o. Spółka Komandytowa w C.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.253,67 zł (jeden tysiąc dwieście pięćdziesiąt trzy złote 67/100) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 13.10.2014r.;

2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 227,00 zł (dwieście dwadzieścia siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

VIGC 145/16

UZASADNIENIE

Powódka (...) sp. z o.o. we W. wniosła w pisemnym pozwie z dnia 16.02.2016r. o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanej (...) sp. z o.o. w C. kwoty 1253,67zł. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 13.10.2014r. oraz kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Uzasadniając swoje roszczenie powódka podała, że przyjęła do wykonania zlecenie transportowe od strony pozwanej, polegające na odbiorze towaru z miejscowości K. w Niemczech i dowiezieniu go do miejscowości T. we W. . Zlecenie obejmowało załadunek towaru w dniu 25 września 2014r.. i przewiezienie go do miejsca przeznaczenia do dnia 29 września 2014r. Za wykonanie przewozu stronie powodowej należne było wynagrodzenie w wysokości 3300,00 euro wg średniego kursu NBP ogłoszonego w dniu rozładunku. Powódka wykonała zlecenie zgodnie ze swoim zobowiązaniem co zostało potwierdzone na międzynarodowych listach przewozowych CMR. Następnie powódka wystawiła fakturę VAT w dniu 7 listopada na kwotę 3343,19zł., z 60 dniowym terminem płatności. Pozwana dokonała zapłaty w pełnej wysokości. Powstało jednak opóźnienie. Towar został dostarczony na miejsce w dniu 27 września 2014r. lecz oczekiwał na rozładunek przez pięć dni tj. do dnia 2 października 2014r. Tym samym bez wątpienia doszło do szkody po stronie powodowej z winy pozwanej. Z tytułu szkody powódka wystawiła notę odsetkową na kwotę 600,00euro. W drodze negocjacji kwota ta została obniżona do kwoty 300,00euro. Nota została dostarczona pozwanej

w dniu 7 października winę najpóźniej dniu 10 października pozwana mogła się z nią zapoznać i dokonać zapłaty. W odpowiedzi na przesłaną notę odsetkową pozwana uznała dług na piśmie i odesłała podpisaną notę powódce.

Sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w dniu 13 kwietnia 2015r.

Pozwana złożyła sprzeciw w którym wniósł o oddalenie powództwa w całości.

Uzasadniając swoje stanowisko pozwana podała, iż nazwa strony pozwanej brzmi inaczej. Podniosła także zarzut niewłaściwości miejscowej który został uwzględniony oraz podała, że powództwo jest przedwczesne, gdyż roszczenie o zapłatę noty odsetkowej zgodnie z pkt.8 zlecenia spedycyjnego z 16 września 2014r. stałoby się wymagalne dopiero po uregulowaniu jej przez klienta pozwanej tj. (...) (...) (...), który to warunek w chwili obecnej się nie ziścił, pozwana pozostaje z nim w sporze sądowym.

SĄD USTALIŁ I STWIERDZIŁ CO NASTĘPUJE:

Powódka, że przyjęła do wykonania zlecenie transportowe od strony pozwanej, polegające na odbiorze towaru z miejscowości K. w Niemczech i dowiezieniu go do miejscowości T. we W. . Zlecenie obejmowało załadunek towaru w dniu 25 września 2014r. i przewiezienie go do miejsca przeznaczenia do dnia 29 września 2014r. za wykonanie przewozu stronie powodowej należne było wynagrodzenie w wysokości 3300,00euro wg średniego kursu NBP ogłoszonego w dniu rozładunku.

Dowód: zlecenie spedycyjne nr. (...) z dnia 16.09.2014r.

Powódka wykonała zlecenie zgodnie ze swoim zobowiązaniem co zostało potwierdzone na międzynarodowych listach przewozowych CMR. Następnie powódka wystawiła fakturę VAT w dniu 7 listopada na kwotę 3343,19zł z 60 dniowym terminem płatności.

Dowód : dokument CMR z dnia 25.09.2014r. i 6.10.2014r. faktura VAT nr. (...) z dnia 7.11.2013r.

Pozwana dokonała zapłaty w pełnej wysokości. Powstało jednak opóźnienie. Towar został dostarczony na miejsce w dniu 27 września 2014r., lecz oczekiwał na rozładunek przez pięć dni tj. do dnia 2 października 2014r. tym samym bez wątpienia doszło do szkody po stronie powodowej z winy pozwanej. Z tytułu szkody powódka wystawiła notę odsetkową na kwotę 600,00euro. W drodze negocjacji kwota ta została obniżona do kwoty 300,00euro. Nota została dostarczona pozwanej w dniu 7 października winę najpóźniej dniu 10 października pozwana mogła się z nią zapoznać i dokonać zapłaty. W odpowiedzi na przesłaną notę odsetkową pozwana uznała dług na piśmie i odesłała podpisaną notę powódce.

Dowód : nota obciążeniowa z dnia 6.10.2014r. nr. 09-2-2014

Pozwana została wezwana do zapłaty.

Dowód: wezwanie do zapłaty.

Na skutek działań pozwanej niezgodnych z umową powódka obciążyła pozwaną notą odsetkową w ustalonej przez strony wysokości.

Przedstawiony stan faktyczny jest między stronami bezsporny.

Pozwana nie zaprzeczyła iż powódka wykonywała dla niej usługi transportowe na podstawie przedstawionego zlecenia. Nie zaprzeczyła też, że uznała notę odsetkową wystawioną przez powódkę. Podniosła jedynie iż w zleceniu transportowym znajduje się zapis w pkt.8 iż wszelkie noty odsetkowe będą płatne po uregulowaniu przez klienta. Sąd w tej kwestii podzielił zdanie powoda, iż interpretacja tego zapisu dokonana przez pozwanego jest sprzeczna z istotą zawartej przez strony umowy oraz zasadami współżycia społecznego. Przyjęcie tego zapisu w brzmieniu zapisanym w zleceniu prowadzi nie tylko do zwłoki w zapłacie noty odsetkowej ale w zasadzie może powódkę pozbawić w ogóle

należnej jej kwoty. Byłoby tak w przypadku, gdy pozwana nie wystąpiłaby z roszczeniami wobec osób trzecich, przegrałaby proces o rozstrzygnięcie jej należności wobec osób trzecich lub nawet gdyby taki proces wygrała nie otrzymałaby należności od osoby trzeciej na skutek braku możliwości egzekucji, lub też przy skutecznej egzekucji powódka nie dysponowałaby informacją, iż dochodzona kwota wpłynęła na konto pozwanej. W konsekwencji nie miałaby żadnej możliwości uzyskania zaspokojenia swojego długu. Takiego zapisu nie może sąd w omawianym kontekście zaakceptować z wyżej podanych powodów. Dlatego też sąd uznał, iż w sprawie znajduje zastosowanie art. 455k.c., jeżeli termin świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania”. Słusznie też powołała się powódka na orzeczenie SN z 30 sierpnia 1990r. sygn. akt IV CR 236/90 z którego wynika iż zastrzeżenie na jakie powołuje się pozwana „będzie ważne, o ile nastąpienie tego zdarzenia w przyszłości jest – w ramach rozsądnych ludzkich oczekiwań – oczywiście pewne” Z poczynionych rozważań wynika, iż pkt.8 zawiera zastrzeżenie uzależniające zapłatę od zdarzenia któremu trudno przypisać cechę pewności. Zdaniem sądu zapis ten zmierza do obejścia ustawy i jako wyczerpujący dyspozycje art. 58§1 i 3 k.c. należy uznać za nieważny. Co za tym idzie strona pozwana nie może się na niego skutecznie powoływać i tym samym zwolnić z zapłaty roszczenia wynikającego z noty odsetkowej. Dlatego orzeczono jak w sentencji z mocy art. 471k.c. Sąd orzekł jak w sentencji na podstawie wyżej powołanych przepisów. O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481k.c.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98k.p.c.